

foguduse ja riigi ja wõrktide ja rahva pärast. Sai ta viimaks lõpenud palumast, pani tema alua finni ja füstutas fütnla ära.

„Kil see wõib üks waga Jumala mees olla,” ütles frahw ise enesest, „sedasugust palvet ma ei ole elades veel kuulnud, iga jõua tungis südameesse. Wist see on üks wõdraist preestrile, kellest trahteri peremees rõolis, aga Itaalialane eht Hispaanialane see ei ole tödeste mitte, sassa keel joossis nii magusaste tema suust, et üsna suust oli pealt kuulda. Wist see mees on fa riigi-päärawale futsutud, et ta furja Luteruse oma wäega peab õrawõitma. Kil ta sellega forda saab, kes tema vastu jõuab seista? Hommik hommiku tahab ma tema jutule minna ja teda paluda, et ta mind õnnistaks hea tööle, mis pärast ma teele lässin. Aga kes teab, kas ta fa sellega rahul on, et ma Luteruse finni wõtan, eht tema ennemine tahab temaga kõnni saada ja teda õrawõita.”

Mende mõtetega heitis frahw woodisse ja uinus pea magama.

Teisel hommikul futsus frahw peremehe oma juure ja kästis teda wõdra mehe juure minna, kes torni toas elas, ja tema käest lüsida, kas frahw temaga jutule wõiks saada, temal olla

temoga rääkimist. Peremees tuli tagasi ja tõi wäinuse, et wõbras mees frahwi paluda, teda meatama tulla. Frahw läks siis fa ja leidis seast toast ühe fuiwatand näuga, aga tugewa kehaga munga Augustinuse seltssist, kes teda lahkeste teretas ja lüsits, mis frahwi tahtmine pidi olema.

„Auuestud herra,” kostis frahw, „ma kuulsin eile öhtu läbi alua teie palvet, see on mu südant wäga liigutanud. Teie olete wist üks wäga pühja ja tarik mees ja mina pidin teid p luma, et õnnistage mind Jumala nimel, et hea töö, mis ma tahab ette wõtta, peaks forda minema.”

„Jesanda õnnistust soowin mina teile südamest,” wastos munf, „aga ärge huüdke mind pühak, ma olen niijama lugune waene patune fui teie, ma elan fa ülkipäinis Jumala armu waral. Aga ma armastan Jesandat Jeesust, ja sed et teie teda fa näitate armastawat, siis orwan ma teid omaks sõbraks ja armaks wennaks, kellele ma kõik head soowin. Mund fui ärge pange oma lootust hea tegude peale, Jesand hoolib südamest.”

„Tõsi tõl,” kostis frahw, „aga kui Jumal mo südame läbikatsub, siis ta tunneb fa, et ma ülkipäinis tema foguduse laju nõuan.”